

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL

Odporkyne: AMJ Meatproducts NV, Halalsupply NV

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ s ohľadom na články 21 a 22 Charty základných práv Európskej únie⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní pravdepodobnosti zámeny medzi ochrannou známkou Spoločenstva, v ktorej dominuje arabské slovo, a označením, v ktorom dominuje síce iné, ale vizuálne podobné arabské slovo, môžu alebo dokonca musia príslušné súdy členských štátov posúdiť a zohľadniť rozdiel vo výslovnosti a význame týchto slov, hoci arabčina nie je úradný jazyk Únie a členských štátov?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 78, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 364, 2000, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 1. apríla 2014 – AEEG/Antonella Bertazzi a i.

(Vec C-152/14)

(2014/C 194/16)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Autorità per l'energia elettrica e il gas (AEEG)

Odporcovia: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Prejudiciálne otázky

1. Má sa vnútroštátne ustanovenie (článok 75 ods. 2 zákonného dekrétu č. 112 z roku 2008), ktoré vôbec neuznáva počet rokov odpracovaných v služobnom pomere na dobu určitú na nezávislom úrade štátnej správy v prípade výnimočného vymenovania dotknutých pracovníkov do stálej služby na základe výberových skúšok, ktoré nie sú porovnateľné so skúškami v rámci najprísnejšieho verejného výberového konania, ktorým prešli ostatní zamestnanci, avšak sú v súlade, keďže tak stanovuje zákonodarca, s článkom 97 ods. 3 Ústavy Talianskej republiky – ako spôsob zisťovania vhodnosti na vykonávanie úloh, ktorými sa majú pracovníci poveriť, v zásade považovať – vo vzťahu k úlohám, ktoré zostali nezmenené a úplne rovnaké pre pracovníkov na dobu určitú aj na dobu neurčitú – za zodpovedajúce doložke 4 ods. 4 smernice 1999/70/ES⁽¹⁾?
2. a) Ak sa konštatuje nesúlad uvedenej právnej úpravy so zásadami práva Únie, pokiaľ ide o predmetných pracovníkov na dobu určitú, je možné identifikovať objektívne dôvody na zabezpečenie výnimky z rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k týmto pracovníkom v porovnaní s pracovníkmi na dobu neurčitú, a to „na účely sociálnej politiky“, v prípade potreby na vyhnutie sa „hrebeňovému“, t. j. paralelnému zaraďovaniu bývalých dočasných pracovníkov vymenovaných do stálej služby vo vzťahu k tým, ktorí boli prijatí do stálej služby na základe všeobecného pravidla výberového konania do verejnej služby (pravidla stanoveného – okrem legislatívnej výnimky, ako je tá, ktorá v prejednávanej veci stanovuje jednoduché absolvovanie výberového postupu – v súlade s uvedeným článkom 97 ods. 3 ústavy), a možno podmienky na uplatnenie týchto výnimiek považovať – s ohľadom na to, čo už uviedol Súdny dvor [Európskej únie] v bode 47 svojho uznesenia zo 7. marca 2013 [vec C-393/11] – za splnené z hľadiska proporcionality tým, že dočasným pracovníkom vymenovaným do stálej služby sa jednoducho prizná osobný kompenzačný príplatok, ktorý sa zníži o budúce zvýšenie platu a ktorý nie je možné prehodnocovať, spolu s prerušením bežného vývoja dosiahnutej výšky odmeňovania a prístupu k výberovým konaniam na vyššiu kvalifikáciu?

- b) Môže naopak pravidelné posudzovanie riadneho vykonávania pridelených úloh, po preukázaní schopnosti vykonávať ich, a to na účely priznania výšky odmeňovania a vyššej kvalifikácie s ďalším výberovým konaním v prípade profesijného postupu, predstavovať vhodné vyváženie postavenia pracovníkov vymenovaných do stálej služby v porovnaní so zamestnancami prijatými na základe výberového konania, a to bez toho, aby dochádzalo k neuznaniu počtu odpracovaných rokov a výšky odmeňovania na úkor pracovníkov dodatočne vymenovaných do stálej služby (pričom v rámci vyššie opísaného systému postupu prijatého úradom AEEG neexistujú nijaké významné výhody v prospech zamestnancov prijatých na základe výberového konania), čo má v tomto prípade za následok nedostatok objektívnych dôvodov na výnimku z uplatnenia smernice 1999/70/ES, pokiaľ ide o otázky objektivity a transparentnosti, ktoré treba zosúladiť s predmetnými pracovnými podmienkami v konkrétnom prípade?
3. Má sa v každom prípade – ako by sa dalo usudzovať z bodov 47 a 54 uznesenia zo 7. marca 2013 – konštatovať skutočne nepríjemný a diskriminačný charakter úplného neuznania počtu predchádzajúcich odpracovaných rokov (s následným nevyhnutným pozastavením uplatňovania príslušných vnútroštátnych právnych predpisov), avšak bez toho, aby sa upustilo od splnenia požiadaviek ochrany postavenia úspešných uchádzačov v rámci výberového konania, pričom prijímanie príslušných opatrení má naďalej závisieť od uváženia orgánov verejnej správy (v podobe „bonusov“, t. j. zvýhodnení priznaných v prospech úspešných uchádzačov v rámci výberového konania pri výbere na prístup k vyššej kvalifikácii alebo prostredníctvom iných prostriedkov v rámci voľnej úvahy vnútroštátnych orgánov pri usporiadaní vlastnej verejnej správy)?

(¹) Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 3. apríla 2014 –
Minister van Buitenlandse Zaken/K a A**

(Vec C-153/14)

(2014/C 194/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Minister van Buitenlandse Zaken

Odporcovia: K a A

Prejudiciálne otázky

1. a) Možno pojem „integračné opatrenia“ v článku 7 ods. 2 smernice 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Ú. v. EÚ L 251, s. 12; Mim. vyd. 19/006, s. 224) vykladať v tom zmysle, že príslušné orgány členských štátov môžu od rodinného príslušníka garanta požadovať dôkaz o tom, že ovláda úradný jazyk tohto členského štátu na úrovni, ktorá zodpovedá úrovni A1 spoločného európskeho referenčného rámca pre moderné jazyky, a že má základné vedomosti o spoločnosti tohto členského štátu, skôr ako tieto orgány udelia uvedenému rodinnému príslušníkovi povolenie na vstup a pobyt?
- b) Je z hľadiska odpovede na túto otázku relevantné, že aj v rámci posudzovania proporcionality, ako sa definuje v Zelenej knihe z 15. novembra 2011 (¹) o práve na zlúčenie rodiny štátnych príslušníkov tretích krajín žijúcich na území Európskej únie, podľa vnútroštátnej úpravy, ktorá obsahuje povinnosť uvedenú v prvej otázke písm. a), sa žiadosť o povolenie na vstup a pobyt, pokiaľ rodinný príslušník nepreukázal, že v dôsledku mentálneho alebo telesného postihnutia nie je schopný zložiť integračnú skúšku, nezamietne len v tom prípade, ak nastane stret mimoriadnych okolností osobnej povahy, ktoré odôvodňujú domnienku, že rodinný príslušník dlhodobo nie je schopný splniť integračné podmienky?
2. Bráni účel smernice 2003/86/ES, a predovšetkým jej článok 7 ods. 2 s ohľadom na posudzovanie proporcionality, ako sa definuje v uvedenej Zelenej knihe, tomu, že za skúšku, ktorou sa zisťuje, či rodinný príslušník spĺňa uvedené podmienky integrácie, prípadne vždy, keď sa skúška skladá, sa platí poplatok vo výške 350 eur a za balík na prípravu na skúšku jednorazový poplatok vo výške 110 eur?

(¹) KOM(2011) 735 v konečnom znení.